

tíðindablaðið

sosialurinnPostsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Útgevvari: p/f sosialurinn

Fyrirtakstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Blaðfólk: Hogni Djurhuus, Dagny Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurinn. Prent: p/f pressan 1981

Verið við at taka avgerðirnar!

oddagrein

I DAG OG í morgin hevur Javnaðarflokkurin landsfund á Tvøroyri. Landsfundurin er floksins hægsti myndugleiki og tað er á landsfundi at floksins fyriskipan og politiska kós verður lögð.

Í STÍVLIGA hálvthundrað ár hevur Javnaðarflokkurin stríðst fyrri at skapa frælsi, javnaða og samhuga, og flyta virðir av hesum hugtøkum til teir samfelagsbólkar, sum vóru og framvegis eru verri fyrri. Floksins hugsjón hevur vunnið frama, og lunnar eru lagdir undir eitt vælferðarsamfelag, sum rúmar øllum menniskjum. Men nú er hetta samfelag í vanda.

HØGRAKREFTIRNAR í alheims og føroyskum politikki brúka tey demokratisku rættindi, sum eru grundarlagið undir vælferðarsamfelagnum, sum orsök fyrri tí afturvendandi kapitalistisku kreppuni, vit nú eru í. Hesum ágangi megu vit leggja til brots imóti.

SO LEINGI Javnaðarflokkurin saman við øðrum fekk loyvi til at føra ein framtakshugaðan politikk, har tað almenna eisini fekk loyvi til at ganga á odda við

arbeiðsskapandi tiltøkum, bar til at halda arbeiðsloysinum niðri. Soleiðis er ikki longur. Vit hava eitt landsstýri, sum ræðist alment virksema, og vil heldur at eirki hendir, enn at tað almenna kemur uppí.

TAÐ ER TI ikki so lægið, at arbeiðsloysi er í landinum. Millum annað vísti seinasti landsfundur javnaðarflokksins á, at so fór at vera, um fráboðaða politiska kós hjá hesum landsstýrinum varð fylgd. Og so var. Tó væl vitandi um, at verandi samganga ikki hevur brúk fyrri góðum ráðum frá andstöðuni, kann Javnaðarflokkurin í andstöðu ikki gera annað enn at koma við góðum ráðum og uppskotum um alternativan politikk.

JAVNAÐARFLOKKURIN hevur nógvur kreftir at stríðast imóti, men hevur samstundis glógvandi mál at stríðast fyrri. Tess fleiri, ið taka undir við floksins politisku hugsjón, tess sterkari. Og tað er ígjøgnum landsfundin at floksins leiklutur í politikkinum skal standa sína roynd.

TAÐ ER TI at vóna, at javnaðarfólk mæta fjølment á landsfundi og siga sína áskoðan og harvið vera við til at fáa sína ávirkan og at taka avgerðirnar!

Ytringsfrihed uden ytringsmulighed er som en bil uden hjul

Kommentar af
Mikael Witte

Danmarks Riges Grundlov sikrer ytringsfriheden i § 77:

»Enhver er berettiget til på tryk, i skrift og tale at offentliggøre sine tanker, dog under ansvar for domstolene. Censur og andre forebyggende forholdsregler kan ingensinde påny indføres».

Denne grundlovsbestemmelse er blevet kritiseret af blandt andet det danske Socialdemokrati, som i 1969 nedsatte et Forfatningsudvalg. Med i udvalget var Hans Hækkerup, K. Axel Nielsen og Ole Espersen, altså folk der alle har haft afgørende indflydelse på danske retsforhold.

Forfatningsudvalget udgav i 1971 deres kritik af Grundloven, og her står der blandt andet, at Grundloven ikke sikrer ytringsfriheden tilstrækkeligt. Man henviser til Den internationale konvention om borgerlige og politiske

rettigheder, som Danmark underskrev i 1966, og som sikrer ytringsfriheden væsentligt bedre. Bl.a. står der i den internationale konvention:

»Enhver har ret til meningsfrihed uden indblanding. Enhver har ret til ytringsfrihed, denne ret skal omfatte frihed til at søge, modtage og meddele oplysninger og tanker af enhver art uden hensyn til landegrænser, i mundtlig, skriftlig eller trykt form, i form af kunst eller ved andre midler efter eget valg».

Den informationsfrihed, som sikres her, har den danske regering bl.a. sikret gennem en offentlighedslov. Ifølge den kan borgerne skaffe sig større indsigt i de offentlige beslutninger og overvejelser. En række begrænsninger i den danske lovgivning står stadig tilbage, bl.a. må de offentligt ansatte ikke selv meddele de oplysninger de finder vigtige. Men afgørende er offentlighedsprincippet, som er helt nødvendigt for os som demokratiske socialister, der vil mere fri-

hed og som bekæmper det nuværende, undertrykkende styre.

En ytringsfrihed er fundamental i et demokratisk samfund. Men en ytringsfrihed uden ytringsmulighed er som en bil uden hjul. Derfor foreslås udvidede ytringsmuligheder. Konkret kunne man gøre som den danske regering: Indlede **forsøg med nærradioer**, for at almindelige mennesker kan komme til orde. Så det ikke kun er statsradioen, der bestemmer, hvilke synspunkter der kommer frem. Man kunne også forestille sig bestemmelser om at aviserne skulle optage flere læserbreve, men dette ville utvivlsomt skabe megen ballade blandt de borgerlige redaktører.

Derfor kunne radioen og fjernsynet, som et folkeligt anvendt og styret medie udvide demokratiet, i en tid, hvor massemedierne ellers orienteres mere og mere mod de store amerikanske serier. En begyndelse på demokratiseringsprocessen skal ialfald komme snarest.

Takk fyrri Hans Jørgensen

Hugaligt var at lesa í Sosialinum herfyri, at bygðaráðslimir nú hava fingið eyguni upp fyrri, at vit sum eina móttvekt móti tí vit byggja, hava brúk fyrri náttúru í upprunalika sinum.

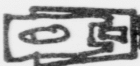
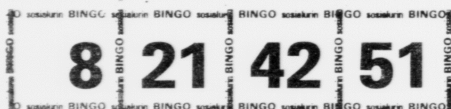
Hans Jørgensen, bygðaráðsformaður, ger vart við hesi víðurskipti og kann eg ikki annað enn taka fult undir við honum. Væntandi fáa kommunalpolitikkararnir, nú í evstu

løtu, eyguni upp fyrri hesum partinum av tilveruni, tí tá vit ovbyrjað faa slitið okkum leys frá tí dagligu jægstranini, so fara vit ikki á flakavirkið at siggja maskinurnar skera, á skrivstovuna til skrivmaskinuna ella út á vegirnar at njóta bilarnar strúka framvið — nei, vit leita okkum til náttúruvøkur stóð fyrri har at nema nakað av tí óspilta, tí einki roynist meiri hvílandi enn júst slíkar lètur,

um tær so enn eru fáar — men tó eru tær atkomilgar fyrri flest øll og hartil ókeypiss.

Kommunal- og landspolitikkarar eiga nú at binda heilan fingur, tí litið munar bert við nøkrum »handgjørðum» gráum blettum í eini býarskipan. Vónandi verða tað aðrir, sum taka Hans Jørgensen eftir í hesum víðurskiptum, áður enn eingin vegur er aftur.

Jógvan í Løðuni

☐ Sendið mær Tíðindablaðið Sosialin fyrri halvan pris — 45 krónur — til 1. juli 82.

☐ Eg vil fegin spæla við í Bingo-spælinum. Sendið mær blaðið við bingo-plátuni og higartil útkomnu tøluni.

Navn: _____

Bústaður: _____

Kannað posthusinum

Opstá?
SOSIALURIN
mínar
postgjøld**sosialurinn**Box 76,
3800 Argir

Lasse II — Viking I

Aftaná nú í langa tíð — bæði undan vali og aftaná, eru vit so nú um dagarnar um at verða orkymlað av skipakeypi, bæði av einum og øðrum slag — fáa vit nú at vita, at Viking I, sum talan hevur verið um at keypt, als ikki lýkur tær treytir, sum settar eru til eitt slíkt skip, ið skal loysa »Smyril» av í uttanlandssigling í summar.

Hugstoytt er tað tó at fáa at vita nu, aftaná at málið hevur verið kannað í nærum triggjar mánaðir, at skipið, sum ikki skal hava míni enn 17–18 mil í tørligum umstøðum, nú isir seg at fara heilt

niður í 12 mil, bara tað lotar úr hanakjæfti.

Tvær høvuðstreytir, ið avgjørt áttu at verið settar fyrri keyp av øðrum skipi til uttanlandssigling, er fyrst og fremst ferðin — 16–18 mil og so 800–900 ferðafólk.

Hetta seinna visti seg at vera í lagi og tilsynlatandi hitt fyrsta eisini, men ikki fyrr enn nú, skipið nær um er keypt, kemur fram, at so er ikki.

Sjálvandi kundu og áttu tvær soverðnar høvuðstreytir fyriligið straks, aðrenn samráðingar komu víðari um eitt møguligt keyp.

So vit kunnu vera glád — og heppin við, at »Viking I» fór at sigla niðri í Ermasundi, og so státt, um í síðstu løtu, gjørdi tað, at vit ikki keyptu skipið.

Frá tí »Smyril» kom í 1975 og til 1979, tá »Lassa II-málið» kom fyrri, vaks ferðamannastreymurin so skjótt, at bert tann, sum setti kikaran fyrri tað blinda eygað, kundi vera nogdur við tað sum var.

Óli Breckmann skrivur í einum av seinastu Dagbløðunum, at í 1979, tá »Lassa II-málið» var fyrri, var als einki grundarlag at

Framhald á síðu 15